

til sine Svigerforældre og Hansines Broder Ole, der styrede sine Forældres Ejendom. Afskeden med de sidste var temmelig kølig; særlig var Else stærkt paavirket af den almindelige Skibberup-Stemning; og skønt det efter Hansines Ønske ikke var bleven omtalt, at hendes Ophold i Skallinglandet skulde strække sig ud over et Par Dage, kom der et mistænksomt Glimt i Elses lyse Øjne, hver Gang Besøget hos Ane kom paa Tale.

Om Formiddagen indtraf den omtalte Deputation i Præstegaarden med en pletteret Kaffekande og en Skrivebordsstol, og hen paa Eftermiddagen ankom endelig en Vogn, som Emanuel — for ikke at være nødt til at bede Naboerne om flere Vennetjenester — havde bestilt hos en Vognmand inde i Købstaden ... en Landauer med Nysølvbeslag og Kusk i Liberi.

Emanuel fór i Rejsefeber omkring mellem Kufferter og Æsker, iført en ny, sort Klædesfrakke og med nyklippet Haar og Skæg, — fulgt i Hælene af Sigrid, der ikke vilde slippe ham af Syne; det var, som om hun frygtede for, at han skulde kunne rejse bort uden at tage hende med. Hun havde hele Natten ikke lukket et Øje men hver halve Time spurgt Moderen om, hvad Klokken var; og lige fra Morgenstunden havde hun trofast